

Socrates has an unexpected visit

τῆς γὰρ παρελθούσης νυκτὸς ταυτησί, ἔτι βαθέος ὄρθρου, Ἴπποκράτης, ὁ Ἀπολλοδώρου υἱὸς Φάσωνος δὲ ἀδελφός, τὴν θύραν τῇ βακτηρίᾳ πάνυ σφόδρα ἔκρουε, καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἀνέωξέ τις, εὐθὺς εἴσω ἦι ἐπειγόμενος, καὶ τῇ φωνῇ μέγα λέγων, “ὦ Σώκρατες,” ἔφη, “ἐγρήγορας ἢ καθεύδεις;”

καὶ ἐγὼ τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ, “Ἴπποκράτης,” ἔφην, “οὗτος· μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις;” “οὐδέν γ’,” ἢ δ’ ὅς, “εἰ μὴ ἀγαθὰ γε.” “εὖ ἂν λέγοις,” ἦν δ’ ἐγώ· “ἔστι δὲ τί, καὶ τοῦ ἔνεκα τηνικάδε ἀφίκου;” “Πρωταγόρας,” ἔφη, “ἦκει,” στὰς παρ’ ἐμοί. “πρώην,” ἔφην ἐγώ· “σὺ δὲ ἄρτι πέπυσαι;” “νὴ τοὺς θεούς,” ἔφη, “ἐσπέρας γε.”

καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου, καὶ εἶπεν· “ἐσπέρας δῆτα, μάλα γε ὁπρὸς ἀφικόμενος ἐξ Οἰνός. ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα· καὶ δῆτα μέλλων σοι φράζειν ὅτι διωξιμίην αὐτόν, ὑπὸ τινος ἄλλου ἐπελαθόμην.

ἐπειδὴ δὲ ἦλθον καὶ δεδειπνηκότες ἦμεν καὶ ἐμέλλομεν ἀναπαύεσθαι, τότε μοι ἀδελφὸς λέγει ὅτι ἦκει Πρωταγόρας. καὶ ἔτι μὲν ἐνεχείρησα εὐθὺς παρὰ σὲ ἵεναι, ἔπειτά μοι λίαν πόρρω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα με ἐκ τοῦ κόπου ὁ ὕπνος ἀνῆκεν, εὐθὺς ἀναστὰς οὕτω δεῦρο ἐπορευόμην.”

Plato Protagoras 310b-d